

ikke ere store. Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds mente, at der for nogle Aar siden havde været god Stemning for at føre Reformen igennem, men at denne Stemning ligesom var bleven noget mattere og derfor havde maatte støttes gennem Forliget. Jeg tror, at det ærede Medlem tager fuld- stændig fejl deri. Jeg tror, at naar den Stemning, der for nogle Aar siden var kommen op, maaske er bleven noget mattere, hviler denne Omstændighed vistnok paa et helt andet Omraade, skyldes helt andre Grunde. Den skyldes sikkert den Grund, at for at gennemføre Reformen af nogen virkelig Betydning, ville Penge, og det mange Penge, være nødvendige. Den Gang, da de Reformen, som det ærede Medlem sigtede til, bleve gennemførte, var der jo endnu nogle Penge og nogle Indtægtsfilder til overs til at øse af, men naar der nu skal gennemføres Reformen, vil man fra alle Sider vide, at der skal staves Penge til Beje dertil, og Striden vil da meget let komme til at staa om, hvorfra Pengene skulle staves. Og naar der fra anden Side nu muligvis er opstaaet en Standsning i den tidligere reformvenlige Stemning, er det sikkert, fordi man har Fornemmelsen af, at de Penge, der skulle bringes til Beje til Reformerne, fortrinnsvis skulle staves fra de velhavende og bemidlede Klasser, nemlig gennem en Formue- og Indtægtsstat. Jeg tror, at naar Stemningen for Reformen har tabt sig noget, saa ligger det i Bevidstheden om, at dette Midde- til Reformernes Gennemførelse ikke vil kunne undgaaes. Dette er sikkert noget, som For- liget ikke i nogen Maade vil kunne raade Bod paa. Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds selv har en Følelse af, at det er noget saadant, der er i Bejen, naar det ærede Medlem i Modspørgning til den Tale, der Lød i Foraaret, og til den Tale, der Lød tidligere paa Sommeren, om, at nu skulde vi til at begrave os i Reformarbejde, nu siger, at Reformerne skulle træde noget i Baggrunden, og, hvad dem angaar, giver Anvisning paa næste Rigsdagsamling. Dengang, da For- liget blev afluttet og i lang Tid derefter, maatte man tro, at naar vi nu kom ind til Oktober, vilde vi komme til at bestæftige os med de mange store Sager, der i Aarenes Løb have været omtalte som onstelige at faa fremmede, men det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds mener jo nu aabenbart, at i alt Fald meget lidt af den Slags vil kunne lykkes, og det ærede Medlem giver derfor den nævnte meget bekvemme Anvisning paa Fremtiden, en Anvisning paa,

hvad der kan ske, naar vi lykkelig og vel ere slupne over næste Valgdag. Ja det er jo saa uhyre nemt at give den Slags Anvisninger paa Fremtiden. Det er i det hele noget ganske mærkeligt ved dette saa lovpriste Forlig, at hver Gang vi skulle til at se en af Forligets Frugter, blive vi altid viste ud i Fremtiden. Det er jo gaaet saaledes Sommeren igennem. Det ærede Medlem beklagede jo selv, at Ministerstiftet var kommet for sent, og saaledes gaar det ogsaa med Udsigterne til Reformerne. Det viser sig hver Gang, at naar det gode, som var lovet gennem Forliget, skal ydes, saa hopper fuglen hen paa den næste Gren, og den vil rimeligvis, naar vi komme dertil, hoppe et Stykke videre, saaledes, at det virkelig nok kan være nødvendigt for den, der skal se Frugterne af Forliget blive modne, at kunne se endog adskillige Tommer ud over sin egen Næsetip. Endogsaa den store Skattereform, som der ellers har været saa megen Tale om, og som har været fremstillet for Vælgerne, som det, der skulde kunne ventes at være den nærmeste Frugt af Forliget, endogsaa den bliver stød ud af den nærmeste Fremtid og af det ærede Medlem tildelt en Kom- mission, der vel sagtens først om adskillige Aar, maaske om mange Aar, vilde naa et Resultat, som maaske ikke en Gang blev et Resultat, der vilde blive accepteret her i dette Ting. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Vojten), fandt han, at Udsigten til i denne Samling at tilvejebringe Reformen af virkelig Betydning, i alt Fald af større Udstrækning, var meget ringe. — Det ærede Medlems Tale Lød jo som et Valgprogram, og var vel ogsaa et Valgprogram, og det gik ud paa, at paa næste Valgdag skulde Vælgerne ikke bryde sig noget om, hvad der var sket, ikke bryde sig noget om Forliget — det er vel noget, der ikke kommer dem ved, tænker jeg — men derimod skulle de vælge Mænd, der ville fremad i Reformarbejdet. Ja, de stakkels Vælgere ville saa sikkert faa en haard Op- gave. Der vil vist ikke paa en eneste Valgtribune hele Landet over fremstaa nogen Valgkandidat, uden at han vil svælge i Reformen, og naar saa Vælgerne skulle vælge mellem disse Kandidater, ville de paa den Maade komme til at vælge i Blinde. Jeg tror derfor, at det ikke vil gaa saaledes, som det ærede Medlem haaber. Jeg tror ikke, det vil gaa saaledes, at Vælgerne paa næste Valgdag ville nøjes med at se paa de guldne Løfter om Guld og grønne Stove, som Rigsdagskandidaterne give dem, men de ville ogsaa se paa, om de paaagældende Valgkandi- dateres tidligere Stilling har været en saa-